

N. Levašov: Homo sapiens nie je produktom vývoja života na planéte Zem

- CZ24 News | 16. ledna 2024

SVET: Na planéte Zem je veľa záhad, ale jedna je veľmi zaujímavá. Táto záhada je spojená s objavením sa Homo sapiens na planéte a nevysvetliteľným z hľadiska existujúcej vedy, zmiznutím neandertálcu.

Za posledné tri až štyri milióny rokov „inteligentnú“ ekologickú niku v ekologickom systéme planéty neustále obsadzovali humanoidné druhy: Australopithecíni, Homo „habilis“, Homo erectus, Neandarthali. Každý z týchto druhov vytlačil svojich predchodcov z obývaných „štvtí“ a bol v porovnaní s nimi progresívnejší. No zároveň sa v rámci existujúceho druhu v dôsledku určitých mutácií zrodil nový progresívny druh.

Inými slovami, došlo k postupnej adaptácii jedného druhu na životné podmienky v obsadenej ekologickej nike. V dôsledku tohto prispôsobenia sa vzhľad toho istého druhu zmenil. Obrovskú úlohu v tomto procese zohrali mutácie spôsobené žiarením. V epicentrách zrodu nových druhov sa našli povrchové ložiská uránových rúd.

Rádioaktívne žiarenie vyvolalo početné mutácie, z ktorých niektoré boli pozitívne a ktorých postupná akumulácia viedla k vzniku nového poddruhu. Postupný vývoj nového poddruhu nakoniec viedol k tomu, že začal vyzeráť inak ako jeho „rodičia“.

Samozrejme, istú úlohu pri takýchto mutáciách zohralo tvrdé kozmické žiarenie. Pravda, ozónová vrstva počas vývoja humanoidných foriem už bola dostatočne silná na to, aby odrážala väčšinu kozmického žiarenia, ktoré bolo pred dvomi až tromi miliardami rokov jednou z hlavných príčin mutácií. A preto bolo tvrdé kozmické žiarenie jedným z hlavných mechanizmov evolúcie života na planéte.

Práve vďaka kozmickému žiareniu a povrchovým emisiám rádioaktívnych rúd vznikalo stále viac nových druhov živých organizmov a zaplňali sa niky ekologického systému. Nové mutácie viedli k vzniku nových druhov, ktoré vstúpili do smrteľného boja o svoje miesto na slnku s tými, ktoré už existovali.

Takáto kontinuita vo vývoji života bola pozorovaná počas štyroch miliárd rokov a... neočakávane prerušená príchodom Homo Sapiens. Neandertálci sú posledným článkom v tomto reťazci kontinuity vývoja života. Tento početný humanoidný druh bol na vrchole svojho vývoja pred štyridsiatimi až tridsiatimi tisícami rokov, keď sa jedného krásneho dňa, takpovediac, z neznámeho zdroja, objavil moderný človek – Homo Sapiens.

Žiadne prechodné formy, žiadne pozostatky, staršie ako štyridsať až tridsaťtisíc rokov. Prakticky žiadne zmeny za štyridsať tisíc rokov, pokiaľ neberieme do úvahy o niečo stiahnutý objem lebky. A... simultánny výskyt všetkých rás na všetkých kontinentoch, čo je v rozpore s teóriou o evolučnom vývoji druhov.

Výsledky štúdií neandertálskych kostí, genetikov z posledných rokov, vyradili ortodoxným vedcom posledný bod podpory. Ukázalo sa, že Homo Sapiens a neandertálci sú geneticky nezlučiteľní!!! V Južnej Amerike sa našla iba jedna kostra, ktorá mala morfológické črty oboch druhov, a ani tak sa jej „majiteľ“ nedožil „dospelosti“.

A to znamená jediné – Homo Sapiens nie je produktom vývoja života na planéte Zem! A ak je to tak, potom Homo Sapiens prišiel alebo bol prinesený z iných planét. Ak bol na planétu privezený Homo Sapiens, kým a prečo?!

Možno to bol Boh, kto poslal Adama a Evu z rajskej záhrady na Zem za ich priestupky: „nejedzte z nej“, zem bola obetovaná za vás... Podľa Biblie sú dôvody objavenia sa Adama a Evy na Zemi veľmi jasné. Ukazuje sa, že Pán Boh sa bál, že človek po jedle zo stromu poznania bude chcieť jesť zo stromu života a stane sa tak súperom samotného Pána Boha...

Nateraz nechajme otázku dôvodov výskytu Homo Sapiens otvorenú a vráťme sa k samotnej skutočnosti jeho vzhľadu. Homo Sapiens, ktorý sa objavil odnikiaľ, bol malý, oveľa slabší a menší ako neandartálci. A zároveň sa nachádzal „rozsypaný“ malými ostrovčekmi medzi nimi.

Napriek tomu však počas tisícročia spoločného života v „spoločnom byte“ neandartálci zmizli takmer bez stopy, zatiaľ čo „kukučka“ – Homo Sapiens, ktorá vytlačila svojho súpera z „hniezda“, začala aktívne rozvíjať a „dobyla“ ekologickú niku.

Aké dôvody viedli k tomu, že početné druhy vyhynuli v najkratšom možnom čase v histórii?! Zmeny prírodných podmienok, planetárne katastrofy?! Jednoducho tam neboli a ak áno, potom by mal logicky ako prvý zmiznúť slabý „nájomník“. To sa však nestalo. Čo je samo osebe jednoducho neuveriteľné, no napriek tomu je to nepochybne skutočnosť.

A jediným východiskom z tejto slepej uličky môže byť predpoklad, že niekto „pomohol“ Homo Sapiens oslobodiť sa od „majiteľa bytu“. A jedinou alternatívou k Pánu Bohu v tomto je prítomnosť inteligentných civilizácií vo vesmíre. Civilizácie, ktoré dosiahli vysoký stupeň rozvoja, čo im umožňuje riadiť vývoj života na iných planétach.

Ludstvo má dve možnosti – vieru v Pána Boha v tej či onej podobe alebo uznanie existencie iných civilizácií vo Vesmíre. Viera v jedinečnosť vzniku života na planéte Zem je dôsledkom viery v Pána Boha. Ak teda neprijmeme hypotézu o prítomnosti Pána Boha, prítomnosť mnohých civilizácií vo Vesmíre je nevyhnutnou podmienkou rozvoja hmoty.

A je prirodzené predpokladať, že množstvo civilizácií vzniklo oveľa skôr ako tá pozemská. A ak pozemská civilizácia dokázala za posledných sto rokov dosiahnuť určité úspechy, je logické predpokladať, že iné civilizácie počas miliónov a možno miliárd rokov vývoja dosiahli to, čo sa našej civilizácii zdá neuveriteľné a nemožné.

To, čo je dnes pre každého bežné a normálne, bolo pred sto rokmi nemožné a fantastické a len spisovatelia sci-fi sa odvážili snívať a písať o „neuveriteľných veciach“ vo svojich knihách. Podobne to, čo je dnes „neuveriteľné a nemožné“, môže byť o sto rokov bežné a normálne.

Je teda celkom logické a rozumné hovoriť o „veľkých bratoch“, ktorí sú pred pozemšťanmi o milióny a možno aj miliardy rokov. A preto by bolo správnejšie nepopierať to, čo sa nám dnes zdá neuveriteľné. Zajtra sa môžeme hanbiť za svoju nevedomosť a slepotu. A aby sme sa zajtra nečervenali, otvorme svoju myseľ niečomu novému už dnes, bez ohľadu na to, aká absurdná sa táto novinka môže na prvý pohľad zdať...

K zmiznutiu neandartálcov mohlo dôjsť v dôsledku zásahu nejakej vonkajšej sily, ktorá potrebovala Homo sapiens na prežitie a prispôsobenie sa ekologickému systému planéty Zem. A s najväčšou pravdepodobnosťou tej istej vonkajšej sile, ktorá „doručila“ Homo Sapiens na túto modrú planétu.

Najúčinnejším spôsobom, ako „odstrániť protivníka“ a vyžadovať minimálny zásah, je nasadiť „genetické bomby“. Stačí s pomocou genetického inžinierstva urobiť nejaké zmeny v genetickej

matrici druhu u malého počtu jedincov daného druhu, aby sa po určitom požadovanom čase tieto zmeny prejavili u väčšiny jedincov tohto druhu.

Čím menej jedincov dostane zmenu v genetickej matrici, tým dlhšie bude trvať, kým sa tieto zmeny prejaví u väčšiny. A podľa toho, čím viac jedincov so zmenenou genetickou matricou na začiatku, tým rýchlejšie sa tieto zmeny prejaví u väčšiny. V tomto prípade funguje mechanizmus geometrickej progresie.

Takto je možné vopred vypočítať čas, kedy sa v evolučnej histórii celého druhu objavia želané genetické zmeny. Napríklad drobná úprava pohlavných chromozómov u malej skupiny jedincov daného druhu po určitom čase môže viesť k tomu, že sa tieto zmeny prejaví u väčšiny jedincov daného druhu.

A ak táto zmena v genetickej matrici povedie k zníženiu, iba k zníženiu schopnosti plodiť v tej či onej forme, po určitom čase tento druh začne vymierať, akonáhle počet jedincov so zmenenou matricou dosiahne určitú kritickú úroveň množstva pre tento typ.

Všetko je veľmi jednoduché. Pre pokračovanie existencie druhu je potrebná prinajmenšom jednoduchá reprodukcia druhu. Keď sa v populácii druhu počet narodených jedincov rovná počtu mŕtvych. V tomto prípade má druh šancu, iba šancu, na možnosť ďalšej existencie...

AUTOR: Nikolaj Levašov

Překlad: OZ Biosféra

ZDROJ: „Podstata a rozum“